604/00

Den 9. oktober 2000 blev i sag nr. 52.646:

xxxxx xxxxxxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx x
xxxx xxxxxxx

mod

Lærerstandens Brand-
forsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring g/s, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Af klagen til nævnet fremgår: "For nogle år siden fik jeg en skade på min ryg i forbindelse med udførelsen af mit arbejde som pædagog. Først efter længere tid blev det klart at skaden var permanent. Endnu senere – med assistance fra min fagforening – blev ulykken anerkendt af Arbejdsskadestyrelsen. Jeg blev for nylig gjort opmærksom på af en bekendt, at flere med en privat ulykkesforsikring også modtager erstatning herfra. jeg havde tidligt i forløbet telefonisk henvendt mig til LB for at forhøre mig om mit uheld kunne være omfattet af min egen forsikring. Da jeg modtog økonomisk støtte til behandling allerede, blev dette afvist, og jeg foretog mig derfor ikke videre. ... Nu mener LB at sagen er forældet."

Selskabet har i skrivelse af 24/3 2000 anført: "Det pågældende ulykkestilfælde blev anmeldt hertil d. 23.11.1999. Med anmeldelsen fulgte kopi af en speciallægeerklæring af 9.9.1997 fra overlæge J.W.-P. udarbejdet til brug for Arbejdsskadestyrelsen, samt Arbejdsskadestyrelsens anerkendelse af 30.10.1997. Vi har vurderet, at vort medlems

krav ved anmeldelsen hertil er forældet efter reglerne i FAL §29 (den toårige forældelse). Efter denne bestemmelse forældes krav grundet i forsikringsaftalen 2 år efter udgangen af det kalenderår i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om det er forfaldet. I den foreliggende sag skete uheldet i september 1994, og vor lægekonsulent har vurderet, at tilstanden var stationær omkring årsdagen, dvs. i september 1995. Denne vurdering stemmer også med, at vort medlem til speciallægen i september 1997 har oplyst, at tilstanden har været på uændret niveau i de seneste to år (erklæringens side 2). Det er derfor vor opfattelse, at forfaldstiden for kravet indtrådte i september 1995 og vi mener ligeledes, at vort medlem senest på dette tidspunkt havde kundskab om kravet, idet det i september 1995 kunne fastslås, at der var blivende følger efter ulykkestidspunktet. Forældelse er derfor indtrådt 1.1.1998."

Klageren har heroverfor i skrivelse af 11/4 2000 anført: "Det fremgår af svaret, at LB finder at anmeldelsen af skaden er forældet efter reglerne i FAL §29. Jeg vil gøre opmærksom på at jeg under ingen omstændigheder har været gjort bekendt med disse regler inden min anmeldelse, i policen tales der blot om *urimelig sen anmeldelse*. Ydermere har jeg ikke været gjort bekendt med at min anmeldte ulykke har været forelagt LB's lægekonsulent. Dennes udtalelse vedr. det stationære i min skade tages til indtægt for at jeg burde have anmeldt min skade til mit forsikringsselskab meget tidligt i forløbet. Men fakta var jo netop, at Arbejdsskadestyrelsen oprindeligt ikke ville anerkende mit uheld, hvorfor jeg ikke kunne forvente nogen støtte noget sted fra. Sluttelig vil jeg minde om, at jeg ikke før sent i forløbet i min sag ved Arbejdsskadestyrelsen har haft udsigt til at min ulykke ville blive godkendt som en arbejdsskade. At det overhovedet kom så vidt krævede at min sag blev ført at et professionelt advokatfirma med min fagforening i ryggen, ikke før da ville Arbejdsskadestyrelsen behandle min sag. Havde jeg ikke fået medhold hos Arbejdsskadestyrelsen ville min begæring om erstatning hos LB selvsagt være grundløs. Med det lange sagsforløb og min tidligere telefoniske henvendelse til LB in mente (se tidligere fremsendt materiale), mener jeg at det er rimeligt at –min ulykkesforsikring vil dække også efter en anmeldelse d.23.11.1999."

Af speciallægeerklæring af 9/9 1997 fremgår bl.a.: "Undersøgte vurderer, at tilstanden i det væsentlige bedredes langsomt i løbet af det første år, efterhånden gled hovedpinen i baggrunden for kun at optræde af og til efter særlig belastning, men der var altid uro

omkring venstre skulderled og fornemmelse af, at bevægelse i dette forværrede såvel udstråling til armene som til halsen. Forblev mere trætbar end før uheldet, men slet ikke i samme grad som i det første års tid. Hun vurderer sammenfattende, at tilstanden i alt væsentligt har kunnet holdes i ave på uændret niveau i de seneste to år ved en kort serie af fysioterapi ca. hver tredie måned. Hvis hun ikke søger fysioterapeut, når stramningerne og smerterne tager til, bliver symptomerne udtalte og det varer længere før fysioterapeuten kan opnå lindring til sædvanligt niveau. ... Konklusion: 40-årig gift socialpædagog, souschef i kommunalt integreret daginstitution, som tidligere har været umådelig rask uden tendens til smertereaktion fra bevægeapparatet eller på anden måde. Virker psykisk robust og velafbalanceret. I institutionen 220994 må undersøgte springe til for at gribe ind og standse et aggressivt barns voldsomme angreb på de andre børn. Barnet søger at smutte væk fra hendes tag, da hun bærer og trækker ham væk og får derved vredet hendes arm om i en stilling, som meget vel kan have medført unormal traktion på venstre arms nervefletværk i armhulen og dermed en mindre blødning. Det senere forløb er i overensstemmelse hermed og det objektive fund af infiltration, som er trykøm ved undersøgelsen idag svarer til et sådant forløb. Aktuelle tilstand er blivende og ubehandlelig, de varige mén mere end ubetydelige, fordi det er et dagligt ubehag og en daglig funktionsbegrænsning. Sagen foreslås afsluttet på det foreliggende."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**8.00 Når skaden sker** Enhver skade skal anmeldes hurtigst muligt. Vi tilsender blanketten på forlangende. Er skaden anmeldt urimeligt sent, kan retten til erstatning bortfalde. ... **11. Uenighed** ... **11.30 Lov og vedtægter** For forsikringen gælder iøvrigt dansk lovgivning om forsikringsaftaler og forsikringsvirksomhed, samt L.B.'s vedtægter."

Nævnets flertal udtaler:

Nævnet finder ikke, at klagerens oplysninger til speciallægen i 1997 kan vurderes således, at tilstanden af klageren har været oplevet som stationær siden 1995.

Nævnet finder, at der først er grundlag for at regne den 2-årige forældelsesfrist efter forsikringsaftalelovens § 29 fra en gang i 1997, og at kravet derfor ikke var forældet ved anmeldelsen til selskabet den 23/11 1999.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Selskabet, Lærerstandens Brandforsikring G/S, skal anerkende, at klagerens krav i anledning af begivenheden i september 1994 ikke er forældet.

Jørgen Nørgaard